

عنوان مقاله:

بررسی ساختار و انواع تمثیل در منظومه شیرین و خسرو امیر خسرو دهلوی

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 11، شماره 42 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

بهرام حیدری فر - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر: ایران

سید احمد حسینی کازرونی - استاد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر- ایران

سید جعفر حمیدی - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

از مباحثی که در حوزه علم بلاغت قرار گرفته و سبب زیبایی هر چه بیشتر کلام می شود، مبحث تمثیل است. این شگرد بلاغی یکی از شیوه های بسیار مهم و موثر در القای مفاهیم ذهنی به مخاطب و حاصل تجربیات و حوادث مختلف هر قومی به حساب می آید که به صورت عبارتهای دلنشین و کوتاه یا داستانهای تمثیلی ظاهر می شود. وظیفه تمثیل انتقال هنری تجربیات و پیامهای اخلاقی، اجتماعی، دینی و ... گذشتگان به آیندگان است. تمثیل از آغاز در آثار ادبی فارسی جایگاه ویژه ای داشته و با ورود عرفان به شعر و ادب فارسی بر اهمیت و کارکرد آن افزوده شده است. اما اوج استفاده از تمثیل را در سبک هندی شاهد هستیم. با وجود اهمیت این شاخه بیانی و تحقیقات صورت گرفته در مورد جایگاه آن در آثار ادبی، متأسفانه درخصوص نقش و اهمیت تمثیل در آثار داستانی غفلت شده است. پژوهش حاضر بر آن است با تکیه بر شیوه توصیفی-تحلیلی، و روش کتابخانه ای، جلوه های تمثیل را در منظومه شیرین و خسرو امیر خسرو دهلوی بررسی نماید. یافته های تحقیق نشان می دهد بیشتر تمثیلات به کار رفته در این اثر از نوع تشبیه تمثیل هستند. بنابر موضوع منظومه، بیشتر تمثیلات از نظر موضوع، بر محور عشق استوار هستند، همچنین از موضوعاتی مانند ناپایداری دنیا، توصیه به اغتنام فرصت، بیان مکافات عمل، ارزش انسانیت و... برای تشریح و تبیین مقاصد تعلیمی استفاده کرده است.

کلمات کلیدی:

تمثیل، فابل، پارابل، شیرین و خسرو، امیر خسرو دهلوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001667>

